

РЕШЕНИЕ

№ 4461

гр. София, 04.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 26.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **10134** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по ЖАЛБА НА [фирма] със седалище и адрес на управление [населено място], ул. Г., №159 срещу ПРЕДПИСАНИЕ №1 по протокол № 0923/24.08.2012г. на Дирекция „Инспекция по труда“-Софийска област, с което е разпоредено жалбоподателят в качеството му на работодател да подаде уведомление по чл. 62, ал. 4 КТ за сключен трудов договор № 04/04.11.2008г. с И. Б. С., което предписание е потвърдено с писмо № 0104-20510/24.09.2012г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“.

Съдът съображава, че в останалата си част /предписание по т.2/ протоколът не се оспорва.

По изложените в жалбата съображения за това, че работодателят не е подписал трудовия договор - се моли да се отмени предписанието. В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв Ш. и от управителя на дружеството Е. И. С.. Претендират се разноси.

Ответникът, чрез юрк. М., оспорва жалбата и моли да се отхвърли. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град като се запозна с доказателства по делото и с оглед правомощията си по чл.168, ал.1 вр. чл.146 от АПК, прие за установено следното:

Жалбата е в срок от адресат на акта, засегнат неблагоприятно, поради което следва да се разгледа по същество.

На първо място се установява, че ответникът е компетентен орган по чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ да дава предписания. В тази връзка с протокола в оспорената му част е

предписано [фирма] като работодател да подаде уведомление по чл. 62, ал. 4 КТ за сключен трудов договор №04/04.11.2008г. с работника И. Б. С.. За да направи посоченото предписание -ответникът е установил, че има подписан договор като е приел, че подписът „за работодател” е положен от управителя на дружеството Е. И. С.. Видно от делото обаче, последният е декларирал с декларация с нотариално заверен подпис на л. 10, че не е подписвал визирания трудов договор. Ответникът не е променил своята констатация вкл. по реда на административния контрол, осъществен от Изпълнителния директор на ИА „Г.”, с писмо № 0104-20510/24.09.2012г. на л. 25 и 26 по делото.

За установяване на посоченото обстоятелство пред съда е изслушано вещо лице-графолог, видно от чието заключение се установява, че подписът за „работодател” не е положен от управителя на дружеството Е. С.. Следва да се има предвид, че под работодател не е изписано името на единствения управител на дружеството, а само е положен печата на същото. В началната част на трудов договор № 4 е описано, че дружеството се представлява от Е. С. и следователно, за да има валиден трудов договор подписът следва да е на това лице. Трудов договор №4/04.11.2008г. видно от заключението на вещото лице не е подписан от работодателя, поради което във връзка с този трудов договор да се задължава дружеството да подаде уведомлението чл.62, ал. 4 КТ - е незаконосъобразно.

Съдът съобразява че по делото са събрани гласни доказателства от които се установява, че през 2008г. лицето И. С. не е работило за дружеството. Видно от показанията на свидетелката Д. дружеството ползва база на бул. Б. път, на която база има паркинг, където трети лица паркират автомобилите си - в това число свидетелката, вкл. И. С.. За последния свидетелката споделя, че е работел като инструктор и е паркирал личния си автомобил в базата. Още пояснява, че в същата база дружеството е имало офис, разположен във фургон, който е бил общодостъпен и в който се е намирал на видно място печатът на дружеството. Също от показанията на свидетеля Б. се установява, че за периода от 2008г. до 2010 година, когато свидетелят е работил при ответника, И. С. не е бил на работа. Същият е работел като инструктор. Съдът напълно кредитира свидетелските показания, от които се установява, че през 2008-2010година С. не е работел като шофьор в дружеството. Отделно, както беше посочено - трудов договор № 4/04.11.2008 не е подписан от работодателя, за да се задължава последния за обявяване му по реда на чл.62, ал.4 от КТ.

Неподписването му означава липса на волеизявление за сключването му и неналичието на породено трудово правоотношение между страните.

За наличието на същото считано от 04.11.2008г. освен посочения трудов договор няма никакви други доказателства, събрани от ответника, поради което жалбата е основателна, поради което следва да се уважи, ведно с последиците.

Последните са свързани с уважаването на искането за разноси, които са както следва: 400 лв. за адвокат л.14; 50 лв. ДТ л. 2, депозит за вещо лице 150лв.- л. 74- или общо 600лв.

Водим СЪДЪТ

РЕШИ:

По жалба на [фирма] със седалище и адрес на управление [населено място], ул. Г., 159

ОТМЕНЯ като незаконосъобразно Предписание №1 по протокол № 0923/24.08.2012г. на Дирекция „Инспекция по труда” Софийска област, с което е разпоредено

жалбоподателят в качеството му на работодател да подаде уведомление по чл. 62, ал. 4 КТ за сключен трудов договор № 04/04.11.2008г. с И. Б. С., което предписание е потвърдено с писмо № 0104-20510/24.09.2012г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда”.

ОСЪЖДА ответника да заплати на жалбоподателя 600лв.разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните чрез АССГ пред ВАС. Преписи.

Съдия: